

forveksle den højtærede Finansminister med Cigaretindustrien, skønt hans beskyttende Stilling til denne er højst aparte. Forholdet er jo, som der tidligere er gjort opmærksom paa i denne Sal, det, at Øindustrien er en Industri, som staar paa egne Ben, og som aldrig har rendt det høje Ting paa Dørene for at bede om Beskyttelse for sin Produktion, medens den Industri, som den højtærede Finansminister tager saa varsomt paa, er vokset op her i Landet paa Grund af en uhørt Beskyttelse, fremkaldt ved en uhørt Fejl af den højtærede Finansminister. Det skal jeg imidlertid siden komme til.

Jeg skal nu fremsætte nogle Bemærkninger om Brændevinsskatten. Det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Svendsen) har ment, at denne Skat vilde være et værdifuldt Led i Kampen mod Alkoholen. Da det udelukkende er en Finansskat, vi tale om, tror jeg, man skal lade dette Spørgsmaal ligge; jeg skal kun henvise til, at to andre Afholdsmænd, min Sidemand, det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen), og det ærede Medlem fra Nibe (Kvist), have lige den modsatte Opfattelse af, hvorledes denne Skat vil virke i Kampen mod Alkoholen. Men, som sagt, disse Skatter træde os ikke i Møde med nogen moralsk Maske, og den højtærede Finansminister har heller ikke anlagt en saadan Maske; disse Skatter have kun eet Maal: at tage Skatten, hvor som helst Snaps og Ø drikkes, af det maadeholdne Ølforbrug og af den rene Drukkenskab, og det er givet, at naar denne Skat er forhøjet, ville de værste Brændevinsskipper blive de betydeligste Skatteopkrævningskontorer her i Landet. Det er givet, at i visse Tilfælde kommer den højtærede Finansministers Skat til at virke som en Skat paa den fuldkomne Elendighed. Med Hensyn til det maadeholdne Forbrug af alkoholholdige Drikke, hvorom det ærede Medlem fra Ruds-Vedby fremsatte nogle Betragtninger, skal jeg bede ham om at komme overens med sin egen Finansminister, som i Aarene 1894 og 1897 meget tydeligt har fremsat sin Opfattelse af dette Forhold. Den højtærede Minister sagde den Gang: „Jeg er aldeles ude af Stand til at se, at der er mindste Fare og Ulempe ved et saa maadeholdent Brændvinforbrug som det, de fleste Mennesker her i Landet tillade sig”. Nogle Aar efter siger den højtærede Minister om „Madsnapsen“: „Det forekommer mig, at vi, som drikke ½ Bajer eller et Glas Vin, ikke skulle hæve os over dem, der helst drikke en Snaps til deres Mad; det ene er ikke værre end det andet, og intet af det

er ondt”. Hvis det ærede Medlem fra Ruds-Vedby har en Opfattelse af disse Skatter som bekæmpende et Onde, beder jeg ham bemærke sig den højtærede Finansministers Udtalelser, hvoraf han vil kunne se, at det er fuldkommen fejlagtigt. Men i øvrigt kunde man ogsaa i Udtalelserne af den højtærede Finansminister paa disse Tidspunkter finde en og anden interessant Bemærkning angaaende Skat paa Brændevin. Jeg skal bede den højtærede Finansminister efterse en Udtalelse, han en Gang fremsatte om Skat paa Brændevin. Den højtærede Finansminister siger noget saadant som, at en Skat paa Brændevin var et rent Eventyr — det var ganske vist en Skat, som var lidt højere end den, der nu er Tale om —, intet forstandigt Menneske kunde overhovedet give sig til at beregne, hvad en saadan Skat vilde indbringe, hvis een sagde, at Forbruget vilde gaa saa og saa meget ned, og en anden, at det vilde gaa saa og saa meget ned, vilde det være ganske hen i Vejret, thi ingen vilde kunne godtgøre, at hans Anskuelse var den rigtige, derfor troede den højtærede Minister, at ingen vilde indlade sig paa et saadant Eventyr som en Brændevinsskat. Nu fortæller den højtærede Minister os med Fornøjelse sine Eventyr.

Tilbage af den tidligere Brændevinstillægsafgift er der jo blevet 16 Øre, og den højtærede Minister førte et lille Forsvar for Bevarelsen heraf; jeg skal dog indrømme, at det var et meget svagt Forsvar og ikke gør Indtryk af, at den højtærede Minister er meget opsat paa at bevare denne Tillægs-skat. Jeg har ogsaa tidligere betegnet den som en Skat for et Syns Skyld, og jeg tror, det vil vise sig at være rigtigt. Det eneste, den højtærede Finansminister sagde derom, var, at der var dog et Værdimoment deri. Værdimomentet tror jeg, man skal lade ude af Betragtning ved disse Skattelove. Værdimomentet kunde Vilhelm Lassen fremføre, da han forelagde sin Vinstempelskat, men Værdimomentet skal man ikke fremføre under disse Forhandlinger. Thi hvorledes er Forholdet nu med Hensyn til Beskattningen af alkoholholdige Drikkevarer efter Værdien, naar disse Lovforslag ere vedtagne? Jeg begynder i Toppen, ved de fineste Vine. Jeg ser en Vin som Champagne og kommer til det Resultat, at den beskattes med 10—15 pCt. af Værdien. Jeg tager den billige Flaske Rødvin og kommer til det Resultat, at den beskattes med 20 pCt. af Værdien; jeg ser, at en Flaske Øl beskattes med 40 pCt. af Værdien; jeg ser, at en Aalborg Akvavit — en forholdsvis fin